

СЬОГОДНІ

Орган ректорату Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту

*Студентам, викладачам.
Ви навчаєтесь в унікальному університеті.
Пишайтесь. Вірте в себе.
Ви – найкращі.*

*Юрій Павленко, міністр України у справах
сім'ї, молоді, спорту*

04.03.2006 р.

Такий запис було зроблено в книзі відгуків
музею історії ДПТУ

ПРОФСПІЛКОВЕ ЖИТТЯ

Звітно-виборна конференція профспілкової організації університету

21 березня 2006 року відбулася звітно-виборна конференція профспілкової організації співробітників університету, на якій голова профкому університету М. П. Островерхов звітував про роботу профспілкової організації за 5 років. Головними завданнями профкому були соціальний захист співробітників та студентів університету, а також оздоровлення співробітників та їх дітей. У вирішенні проблеми оздоровлення працівників та їх дітей нам допомогла Придніпровська залізниця.

Були відмічені недоліки в роботі профкому. Це – недостатня гласність у роботі, слабка виконавська дисципліна. Недостатньо приділялося уваги охороні праці. Не всі питання вирішені стосовно чергових відпусток наукових працівників. У цілому промовці оцінили роботу профкому задовільно.

Делегати конференції прийняли постанову, де головним завданням профкому визначено захист законних інтересів працівників та студентів університету у сфері оплати праці, виплати стипендії, покращення умов та охорони праці, задоволення соціальних потреб, забезпечення житлом, організації харчування сту-

дентів, побутового обслуговування та оздоровлення.

Також делегати підтримали постанову Ради профспілки залізничників та транспортних будівельників України, президентів Дорпрофсожу Придніпровської залізниці щодо надання самостійності студентській профспілковій організації університету.

На конференції був обраний новий склад профкому в кількості 15 чоловік: Волнянський Д. М. (ОБЗ); Вертелецька Л. М. (Е); Єпов В. П. (М); Корженевич І. П. (ОБЗ); Колесникова Т. О. (АУР); Лоза В. Г. (УПП); Максименкова Ю. А. (ТК); Музикіна Г. І. (УПП); Мудрук Л. С. (студмістечко); Нетеса М. І. (ПЦБ); Островерхов М. П. (М); Пічурін В. В. (УПП); Полішко Т. В. (ЕМТ); Савчинський Б. М. (МТ); Стельмах В. К. (АУР).

На першому засіданні профкому університету головою профкому обрали М. П. Островерхова, заступником голови В. П. Єлова.

Ревізійна комісія профкому обрана у складі: Нехода А. І., Новицька Т. А., Привалова Л. В.

*Інформаційна комісія
профкому*

БІБЛІОТЕКА ІНФОРМУЄ

Книги професорсько-викладацького складу ДПТУ, що вийшли у 2005 році і одержані бібліотекою

1. Боднар Б. Є. Російсько-український термінологічний словник: Вагони та вагонне господарство. Локомотиви/ Б. Є. Боднар, О. О. Бочарова, В. В. Колбун. – Д.: Вид-во ДНУЗТ, 2005. – 163 с.
2. Босов А. А. Підвищення ефективності роботи транспортної системи на основі структурного аналізу: Монографія/ А. А. Босов, Н. А. Мухіна, Б. П. Піх. – Д.: Вид-во ДНУЗТ, 2005.
3. Долина Л. Ф. Современная технология и сооружения для очистки нефтесодержащих сточных вод: Монография – Д.: Континент, 2005. – 296 с.
4. Долина Л. Ф. Стандартизация та метрологія у сфері охорони довкілля: Навчальний посібник. Ч. 1: Основи стандартизації та метрології. – Д.: Континент, 2005. – 186 с.
5. Міщенко М. І. Залізничні мости України (економічний аспект): Монографія. – Д.-Ніжин: Аспект-Поліграф, 2005. – 168 с.
6. Михаліченко П. Є. Підвищення надійності буксових вузлів рухомого складу залізниць: Дис... д-ра техн. наук: 05.22.20 – Д., 2005. – 207 с.
7. Радкевич А. В. Організація і технічне забезпечення робіт по відновленню залізничного

об'єкта: Навч. посібник/ А. В. Радкевич, С. О. Яковлев, М. П. Зайцев та ін. – Д.: Вид-во ДНУЗТ, 2005. – 104 с.

8. Остапенко І. М. Пройдені шляхи: Матеріали до вивчення теми «Друга світова війна» в курсі «Історія України». – Д., 2005. – 30 с. – (ДПТ. Каф. «Українознавство»).

9. Очкасов А. Б. Усовершенствование бортовой системы диагностирования электровоза: Дис... канд. техн. наук: 05.22.07 – Д., 2005. – 220 с.

10. Підлісний М. М. Цінності та буття особистості: Монографія/ М. М. Підлісний, В. І. Шубін. – Д.: ДДФА, 2005. – 128 с.

11. Пашков Ф. Е. Повышение качества обучения и воспитания студентов в высшей школе: Учеб.-метод. пособие по педагогике и методике преподавания в высшей школе. – Д., 2005. – 117 с.

12. Петренко В. И. Современные технологии строительства метрополитенов в Украине/ В. И. Петренко, В. Д. Петренко, А. Л. Тюткин. – Д.: Наука і освіта, 2005. – 252 с.

13. Ракша С. В. Довідник до розрахунків механізмів вантажодійомних кранів: Навч. посібник Д.: Вид-во ДНУЗТ, 2005. – 132 с.

Бібліотека

Конкурс наукових та інших видань

Оголошується університетський конкурс на кращі наукові, навчально-методичні та художньо-публіцистичні видання 2004-2006 років. Конкурс буде проводитися науково-дослідною частиною університету в таких номінаціях:

- монографії;
- підручники;
- навчальні посібники;
- словники, довідники, художньо-

публіцистична література.

Роботи на конкурс відбираються і подаються за мотивованим рішенням відповідної кафедри. Реєстр робіт, поданих на конкурс, ведеться в кімнаті 224 (НДЧ).

Матеріали на конкурс подаються в одному примірнику. На першій сторінці кожної роботи вказати олівцем назву кафедри, номінацію, напрямок (гумантарний,

природничий, технічний, спеціальний, художньо-публіцистичний).

Термін подання – до 5 квітня 2006 р. Переможці визначаються конкурсною комісією у кожній номінації. За результатами конкурсу найкращі роботи будуть представлені на VI обласний міжвузівський конкурс, який пройде у травні-червні 2006 року.

Оргкомітет

12 АПРЕЛЯ – ДЕНЬ КОСМОНАВТИКИ

Встреча в Индии

Индия, конечно, уникальная страна. Я работал там в 1961–1963 гг., когда эта страна только становилась на ноги после длительного колониального господства Великобритании.

Советский Союз помогал Индии создавать мощную индустрию. С помощью СССР были построены гиганты индийской экономики – Бхилайский металлургический комбинат, металлургический завод в Бокаро, машиностроительные заводы. И индусы были благодарны нам за большой вклад в развитие их страны. Я работал в качестве советника (эксперта) по железнодорожному транспорту на двух рудниках Бхилайского комбината – Раджара и Нандини. Были чудесные, доверительные отношения с индийскими специалистами по железнодорожному транспорту. Надо сказать, что оборудование, изготовленное на предприятиях РСФСР, Украины (Новокраматорский завод, Луганский тепловозостроительный завод), работало отлично. И из трех металлургических заводов, одновременно построенных Англией, Германией и СССР, наш завод первым дал продукцию и первым вышел на проектную мощность 1 млн т стали в год.

У наших специалистов была возможность один раз в год поехать за свой счет на экскурсию в какой-либо город Индии. В

декабре 1961 г. была организована поездка в Бомбей. Многие удалось посмотреть: храм Виктория – мемориал, где демонстрируется огромная картина русского художника Верещагина «Ход слонов»; седьмое чудо света «Висячие сады», набережная Марииндрайв и др. Однако наиболее запоминающейся стала встреча в Бомбее с первым космонавтом мира Ю. А. Гагариным.

Прогуливаясь вечером по набережной Бомбея, я обнаружил на рекламной тумбе портрет Ю. Гагарина. Уточнил у индусов – оказалось, действительно в Бомбее находится советский космонавт. Сопровождающая его команда находилась по соседству с нами в гостинице Тадж Махал, от них мы и узнали, что на следующий день в 7.00 Гагарин вылетает самолетом в Москву. По совету московских коллег мы на трех такси в 6.30 приехали в аэропорт, с независимым видом спокойно прошли на летное поле мимо полицейских. Вскоре на летное поле вышла группа людей, среди которых мы сразу узнали увешанного гирляндами цветов Юрия Гагарина с супругой. Их сопровождал мэр г. Бомбея, в резиденции которого принимали первого космонавта.

Когда эта группа приблизилась, наши женщины начали проявлять соответствующие эмоции. Жена Гагарина Валентина

Юрий и Валентина Гагарины, сотрудница Бхилая и А. Я. Гагина

крикнула ему: «Юра, здесь наши!». Он улыбнулся и согласился сфотографироваться с группой наших специалистов. Я сумел своей скромной «Сменой» сделать несколько снимков. Как нам показалось, сопровождающие Гагарина индийские друзья тоже остались довольны этой предполетной встречей. Много воды утекло с тех пор и в Ганге, и в Днепре, но эта встреча ярко запечатлелась в нашей памяти.

Л. Ф. Гагин,
профессор кафедры «Локомотивы»

Последняя сессия пятикурсников: блеск и нищета интеллекта

«От сессии до сессии живут студенты весело» – эта студенческая поговорка теряет актуальность в условиях перехода на кредитно-модульную систему.

Например, нынешние пятикурсники, прослушав курс по новому предмету «Интеллектуальная собственность», столкнулись с необходимостью мобилизовать запасы интеллекта. Кто-то сумел это сделать в течение семестра, уложившись в сроки промежуточного контроля, но часть пятикурсников по традиции отложила это до конца семестра. Им необходимо выполнить творческое задание – или представить изображение знака известной фирмы как объекта интеллектуальной собственности, или создать объект авторского права с соблюдением всех требований законодательства по его защите. Самый сложный вариант – оформление рационализаторского предложения или изобретения.

Итоги подготовки пятикурсников к зачету впечатлили. Способными к скорой мобилизации интеллекта оказались только будущие профессиональные военные. Из восьми сотен пятикурсников всех факультетов лишь курсанты (!) смогли подать и оформить рационализаторские предложения: 559 группа под интеллектуальным предводительством С. Емельянова и 359 группа во главе с А. Шевченко не уронили чести интеллектуальной элиты транспортной отрасли.

Калейдоскоп объектов авторского права в виде календарей был отмечен следами настоящих мук творчества. Некоторые работы отличались особой изысканностью дизайна (А. Юрченко – 954 гр., Д. Маруда – 951 гр., Р. Самарец – 254 гр.), сложным композиционным решением (А. Овчаренко – 251 гр.). Высокий полет творческой фантазии угадывается в работе А. Жовтобрюха (752 гр.), признанной одной из лучших по уровню графики. Работа А. Бредихиной привлекла внимание как одна из наиболее запо-

минающихся по выразительности, но календарь вызывал сомнение – он имел почему-то только восемь месяцев. За сложность композиционного решения и оригинальность фотоматериалов была отмечена авторская работа студентов 957 группы, в полном составе взявшей участие за создание календарей. Профессиональный подход к защите авторских прав и четкость графики отличали календари студентов А. Реминова и А. Ярошинского (259 гр.), Р. Мороза (453 гр.), Е. Литвищенко (954 гр.), А. Ревы (351 гр.), А. Стебакова (251 гр.). Многоплановость и сложность композиции характерны для работы творческой группы во главе с Д. Чернышовым (457 гр.). Многообещающей по сюжету, но вызывающей сомнения оказалась работа студентов А. Тарана и А. Пузача (352 гр.). Центром композиции была фотография студента, отчаянно что-то выскваживающего на дне ящика для отходов (неужели собственный интеллект?).

Итоги выставки представленных пятикурсниками работ были подведены кафедрой интеллектуальной собственности и логистики совместно с рекламно-издательским отделом ДИИТа. Несомненным лидером была признана работа студентов А. Хлебникова, А. Ходыки и Р. Хропченко (955 гр.).

Первая выставка творческих работ как объектов права интеллектуальной собственности, размещенная в холле старого корпуса, привлекла внимание студентов всех курсов. Не все результаты интеллектуального творчества пятикурсников отвечали поставленной задаче, но опыт показал, что студент всегда готов к нему, не смотря ни на какие усилия преподавателей, даже в течение пяти лет обучения!

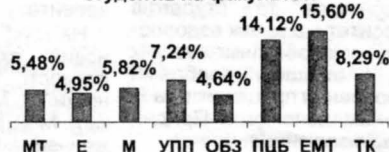
Пусть будущие инженеры блещут интеллектом не только по случаю зачетов и экзаменов. Это занятие нешуточное. Хотя и юмор ему не помеха.

И. В. Азиевко

Загальна кількість студентів та кількість відмінників на факультетах

Процентне відношення відмінників до загальної кількості студентів на факультеті

Отвечаем на вопросы читателей

Наверное, те люди, которые хоть изредка бывают в раздевалке старого корпуса, заметили стоящий на одном из подоконников ящик газеты «ДИИТ сегодня». Мы хотели узнать Ваше мнение о нашей работе, стать более интересными и полезными. В течение двух недель наш ящик «подвергался набегам» студентов, которым тоже не безразлично мнение читателей газеты.

Конечно, многие отзывы не выжили в неравном «бою» с любопытными, но те из них, которые все же уцелели, заставили нас очень серьезно задуматься.

К нам обратились с просьбой о психологической и моральной помощи. Спасибо за оказанное доверие, мы постараемся помочь студентам решать проблемы личного характера, ведь, как выяснилось, обратиться в студгородке в подобной ситуации некуда. Редакция газеты занимается решением этого вопроса и в дальнейшем выход обязательно будет найден. На данный момент можем посоветовать обращаться в центры социальных служб, такие как:

• Городской центр социальных служб для семьи, детей и молодежи – ул. Новосельная, 21 (в районе пр. Кирова).

• Городской телефон доверия (круглосуточно без выходных) 45-90-40.

• Центр «Женщина для женщины» Телефон поддержки девушек в кризисной ситуации (круглосуточно без выходных) 37-58-68.

Все услуги предоставляются бесплатно!

Яна Мерведева, 221 гр.

Якщо до думок, які ні в день ні в ночі не дають спокою, додати неясне бажання, що десь у глибині зіграє твою жемручу мрію, і помножити на рушійну нестримну силу досягнень, можна поставити діагноз – «назойливая идея». Це як невиліковна хвороба, захоплююча гра, азарт якої стрімко зростає, щойно ти натиснув кнопку СТАРТ. Збентеженій уяві полюблюючого новачки творчого колективу залишається тільки одне – підкоритися собі внутрішньому та, орієнтуючись на сповнене енергією сяюче світло, рухатися в неосяжному просторі, поступово втілюючи своєрідне божевілья у життя, при цьому завжди чітко розуміючи позитив/негативну межу. Тим більше, коли мова йде про життя саме студентів і

само в технічному університеті залізничного транспорту.

Магнетизм голубого екрана – це як наркотик, до якого швидко звикаєш. Мабуть, саме він спонукає фантазувати та мріяти, і це підтверджується з кожним новостійним випуском. Ті самі й поки що єдині «Студентські ДІТ-НОВИНИ» яким є наше своєрідне божевілья, яким зацікавилися професійні журналісти 11 каналу, наголосуючи на тому, що про невідоме до цього часу за університетськими межами діїтвіське телебачення повинні почути не тільки інші навчальні заклади, а і звичайні глядачі. Така нагода випала 25 лютого. У новинах відомого каналу нарівні з багатьма міськими подіями і другою за важливістю розповіли про наші новини, а саме про черговий 24-й випуск, показ якого відбувся в нашому Палаці культури перед святковим КВК, ставши до того ще й оригінальним подарунком захисникам вітчизни.

Вперше про сучасне телебачення в ДІТі заговорили у 2002 році, а у 2006 сюжет про нього вперше з'явився на обласному телебаченні

НОВИНИ В НОВИНАХ

Правду кажучи, нам здалося, що ми уважніше та більш добросовісно ставимося до відеомонтажу, зйомки, інформаційного підбору та яскравості кадрів.

Телебачення – це своєрідний творчий конвеєр, і такі складові, як дизайн, формат, стиль повинні обов'язково змінюватися або трансформуватися в щось більш сучасне. Ми не є винятком з правил. За час існування НОВИНИ поставали перед глядачем з різними перетвореннями та експериментальністю моделювання. Увесь підготовчий процес і загалом робота у телепроекті нагадує мозаїчну забаву, у якій з великої кількості пазлів відбираються найяскравіші визначні події університетського життя і в остаточному підсумку збирається цілісно-яскрава картина наступного випуску НОВИНИ. Інформації завжди безліч, і, безперечно, багато з того, що хотілося б показати, через часові обмеження залишається

за кадром. Та все ж мета одна – мін часу, мах інформації, архів університетського життя. Тож яких змін зазнав останній на сьогодні 24-й випуск та якої незвичайності досягла система сприйняття студентством відеоматеріалу і що з цього вийшло у комплексі – з'ясувати саме Вам, бо ми впевнені, що багато хто з Вас впізнав себе або своїх друзів та розповів товаришам і знайомим.

Вражає загалом усе – від омріяності до досяжності. Ось чому ми завжди наголошуємо, що в нас не звичайне студмістечко, не звичайні мешканці з божевільними ідеями та неординарним сприйняттям світу, зовсім не притаманним технічному навчальному закладу. Без сумніву, це підвищує рейтинг університету та додає його іміджу сучасності. Сподіваємося, що досвід ДІТУ стане хорошим прикладом для інших ВНЗ.

Ірина Марченко

АВТОСТОП: вчора, сьогодні, завтра

Автостоп як явище виник в США і по своєму смыслу был тесно связан с культурой хиппи. Все началось с того, что более тридцати лет назад патлатый, немного пьяный человек вышел на трассу и поднял руку, проезжавшая мимо машина остановилась...

Одной из причин возникновения такого немного странноватого способа передвижения стало потенциальное отсутствие денег у молодежи, которая представляла субкультуры. Все, кто этим интересовался, знают: «Автостоп – штука бесплатная!»

Справедливости ради следует сказать, что в СССР таким образом не ездили до самой «перестройки». Одни говорят, что до этого проезд был по карману молодежи, другие же ассоциируют появление автостопа на территории СНГ с появлением всевозможных панков, «металюг» и хиппи.

Ни для кого не секрет, что и сегодня находятся люди, отдающие предпочтение такому перемещению. Можно в равной степени приводить как удачные, так и неудачные примеры, которые связаны с опытом наших современников. Так ходит слух о том, как человек, выехав из Днепрпетровска, добрался до Санкт-Петербурга на 4 часа раньше, чем это можно было сделать на поезде. В то же время, был случай, когда парень около 3 часов мок под дождем, после чего около полусуток добирался от Львова до поселка в Ивано-Франковской области... Нельзя забывать и о других (отличных от природных) опасностях на трассе.

Лично я, немного проехавшись таким способом, сделал вывод о том, что сие под силу не каждому. И никак не с физической точки зрения, а исходя из психологических соображений.

Но если люди ездят, то им это нравится, поэтому лодку – лодочнику, машину – водителю, автостоп – ...

P.S. Автор статьи и редакция газеты не советуют использовать данный материал в качестве руководства к действию и предупреждают о том, что это может быть небезопасно...

Иван Хмилецкий, 244 гр.

«Студенческая весна» – взгляд изнутри

Всем, наверное, известно, что с приходом весны сходит снег, все живое просыпается и начинает проявлять всяческую активность. Студенты нашего вуза не исключение. И вот после непродолжительной «зимней спячки», которая была вызвана «каникулами», проходившими у многих в начале второго семестра, они потихоньку распускают свои лепестки и навстречу весеннему солнцу, как подснежники после затаявшейся зимы. А энергию, накопившуюся в предосточном количестве, без раздумий целиком и полностью направляют на подготовку своего факультета к традиционному конкурсу «Студенческая весна».

Дальше по логике вещей в любой статье, посвященной этому событию, начинаются радостные возгласы и положительные отклики о том, какая же класная штука эта художественная самодетельность и какие все в ней принимающие участие студенты – молодцы. Но никто почему-то никогда не говорит и не пишет о том, чем жертвуют эти самые «молодцы» ради минутных аплодисментов и нескольких скудных благодарностей. Казалось бы, руководство университета заинтересовано в добротных и качественных выступлениях всех факультетов, ведь в последствии это даст возможность выставить большее число участников на городской гала-концерт «Студенческой весны» и просто держать марку творчески развитого вуза с талантливыми студентами, но это с одной стороны.

А с другой – выговоры и отчисления за неуспеваемость студентов, являющихся главными идеологами и организаторами выступлений своих факультетов, и при этом практически полное отсутствие материальной поддержки. Не будем лукавить, сегодня вопрос финансирования выступлений является для всех факультетов очень актуальным и совсем не потому, что можно с помощью денег «накрасить губы» (если выражаться образ-

но) своему выступлению. Просто есть в мире такая штука, как прогресс. Он постепенно овладевает нашим сознанием на всех его уровнях. И мы приходим к неутешительному выводу о том, что сегодня без оригинальных декораций, мало-мальски приличных костюмов и «света» не сильно-то можно рассчитывать на пьедестал. Ведь прогресс штука хитрая, и это выражается в том, что современный человек уже на психологическом уровне отдает предпочтение более красочному «шоу» на фоне другого хорошего выступления, но без соответствующих атрибутов.

Если бы во Дворце культуры ДИИТА аппаратура было больше, чем один радиомикрофон (на который постоянно нужно покупать новые батарейки) и несколько тусклых лампочек над сценой...! Но это все фантазии, а пока все ложится на плечи тех самых активистов и вдохновителей «Студенческой весны» на факультетах – обычных студентов. Ежедневная суматоха, поиски спонсоров, постановка и режиссура, изготовление декораций совмещаются с отсутствием сна и ежедневными «коврами» в деканатах. Многие скажут: «Если им нравится – пусть занимаются, а если нет – то никто их там не держит». На самом деле их держит чувство патриотизма и гордости за свой факультет, ведь, выступая, они представляют не себя лично, а всех студентов, учащихся на факультете, в целом и каждого в отдельности. Просто помните, что за каждым выступлением стоит кропотливая и щепетильная работа на протяжении нескольких месяцев.

И пока такие ребята и девчонки учатся в ДИИТе, можно смело утверждать, что аншлаги и популярность конкурсу «Студенческая весна» обеспечены!

Иван Петляков, информационная комиссия при профкоме студентов

Особенности диитовского карантина

В ДИИТе две беды – перфокарты и карантин. При чем, если относительно первой уже давно все ясно, то вторая для студентов все еще покрыта мраком. ЗАЧЕМ? ПОЧЕМУ? КАК ДОЛГО? Эти вопросы волнуют многих (в том числе и меня). Что-бы пролить свет на загадку под названием карантин, я решил побеседовать с заведующим поликлиникой ДИИТа Виктором Алексеевичем Залеским. Вот что он мне рассказал.

Скажите, по каким причинам в наших общежитиях соблюдался карантин?

– 28 сентября 2005 г. мы зарегистрировали первый случай заболевания корью, после чего, по требованию санэпидемстанции, был установлен карантин на 21 день.

Почему же тогда он длился практически весь учебный год?

– В течение всего первого семестра поочередно заболел 21 человек. Кроме того, в конце января корь была обнаружена у заочника, который проживал в общежитии. А при регистрации каждого нового случая заболевания карантин продляется на 21 день.

Виктор Алексеевич, возможно ли было не устанавливать карантин?

– Нет. На областном заседании санэпидемстанции вообще рекомендовали

освободить помещения. Это выглядело абсолютно нереально, так как случаи заболевания регистрировались во всех общежитиях. Поэтому было принято решение о соблюдении карантина.

Чем же так опасна эта болезнь?

– Корь – острая вирусная инфекция с воздушно-капельным механизмом передачи. Восприимчивость человека к кори очень высока (даже выше, чем к гриппу). Корь, которую не начали лечить вовремя, может привести к заболеваниям сердца и нервной системы.

Виктор Алексеевич, кроме карантина принимались ли еще какие-нибудь меры для борьбы с корью?

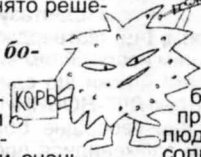
– Да, мы привили 350 студентов, которые находились в группе риска. Кроме того, мы проводили обработку и проветри-

вание помещений, в которых были больные. Каждый день работники поликлиники измеряли температуру у студентов.

Скажите, с какими трудностями столкнулись Ваши сотрудники?

– Во-первых, практически у всех больных были нарушения в схемах прививок. Интересно, что привитые люди почему-то болели, хотя такое абсолютно невозможно. Во-вторых, помимо кори была обнаружена краснуха, которая менее опасна (из-за нее карантин устанавливают на меньший срок). Так как характеры покраснений очень похожи, на начальных стадиях очень трудно различить эти два заболевания. Поэтому всех больных с подозрением на корь или краснуху направляли на дальнейшую диагностику в инфекционную больницу.

Вопросы задавал Александр Швайка
Р. С. 16 марта 2006 года зафиксирован новый случай с подозрением на корь.

Проблема гарячої води

Останнім часом багато хто з нас чує звідусіль: «Вода, немає води, економія гарячої води!» Це слова багатьох студентів, які живуть у гуртожитках ДІІТу. Наприклад, у гуртожитках № 5 та № 6 гаряча вода зникає приблизно о 17:00, а з'являється не раніше 23:00 (до речі, до верхніх поверхів вода доходить далеко пополюночі). Цікавими є пояснення, які давалися на зібраннях профкому, про те, що на території нашого студмістечка проводяться заходи щодо економії гарячої води (виникає питання, невже саме зараз ми всі стали такими недбалими?). Та як простому студенту реагувати на це, якщо зазвичай більшість із нас повертається із занять та консультацій приблизно

тоді, коли вже «джерельної» не вистачає навіть на те, щоб просто помити руки та посуд. Знову-таки, у гуртожитках № 5 та № 6 відсутність гарячої води пояснюється включенням її у душі, тобто, коли працює душ – немає гарячої води, і навпаки. Це схоже на якусь дивакувату гру, страждають від якої, звичайно, студенти.

І от пізно ввечері, стоячи у довгій черзі до умивальника, є багато часу на роздуми...

Наталія Пасєвська, 521 гр.

ЛЕГЕНДИ ДІІТу

Діітівська «брехалівка»

Невідомо з яких пір у ДІІТі почала діяти «брехалівка», але у 1950–1960 роки вона вже була знаменитою серед студентів не тільки нашого університету, але й інших вузів міста.

Першого квітня, у цей загальноєвропейський день дурнів, сміху, гумору, жартів, перед балконом першого гуртожитку збирався величезний студентський натовп.

У певну годину на напівкруглий балкон гуртожитку виходили одягнені в екзотичне лахміття організатори дійства. Дістався величезний, багатометровий паперовий свиток і зачитувався віршований текст про події, які відбулися за минулий рік, про проблеми, що турбували студентський загаль. Перепадало усім: ректорів, деканам, викладачам, дирекції, ідальні, комендантам гуртожитків і, безперечно, студентам. Відзначалися успіхи у спорті, художній самодіяльності. За пристрастями, це

дуже нагадувало роботу І. Рєпіна «Запорожці пишуть листа турецькому султану».

На дотепні вислови публіка реагувала самовіддано. Над діітівським містечком лунав здоровий козацький реггіт. І тільки після цієї урочистої частини розпочинався першоквітневий футбол.

Студенти, повіривши у «хрущовську відлигу» 1956–1959 років, почали від щирого серця критикувати високе і надвисоке начальство. Це владі дуже не подобалося. У 1960-му чи 1961-му році титанічними зусиллями владних структур діітівська «брехалівка» була придушена. У «живих» залишився один першоквітневий футбол.

З книги приват-професора Артема Івановича Куліша «Легенди ДІІТу»

Р. С. Цікаво, чи знайдуться зараз бажаючі відродити діітівську «брехалівку»...

Календар турніру з міні-футболу на Кубок ректора серед студентів 5 курсу

Команди	Дата, час
М - ОБЗ	1.04 - 12.00
УПП - Е	1.04 - 13.30
МТ - ТК	3.04 - 14.30
ПЦБ - ВК	3.04 - 16.00
М - ЕМТ	3.04 - 17.00
М - МТ	4.04 - 14.30
ОБЗ - ТК	4.04 - 15.30
УПП - ПЦБ	5.04 - 14.30
Е - ВК	5.04 - 15.30
ОБЗ - ЕМТ	5.04 - 16.30
М - ТК	6.04 - 14.30
ОБЗ - МТ	6.04 - 15.30
УПП - ВК	7.04 - 14.30
Е - ПЦБ	7.04 - 15.30
МТ - ЕМТ	7.04 - 16.30
ТК - ЕМТ	10.04 - 14.30

півфінали*	11.04 - 14.30 11.04 - 15.30
матч за третє місце	12.04 - 14.30
фінал	12.04 - 15.30

*Перший півфінал грають: команда, яка посіла перше місце в підгрупі «А», та команда, яка посіла друге місце в підгрупі «В». Другий півфінал грають: команда, яка посіла перше місце в підгрупі «В», та команда, яка посіла друге місце в підгрупі «А».

Підгрупа «А»: М, ОБЗ, МТ, ТК, ЕМТ.
Підгрупа «В»: УПП, Е, ПЦБ, ВК.

Підготував студент 944 гр. Олександр Борисов

Редакція вдячна за надання інформації завідувачу кафедри фізичного виховання доценту Пічурину В.В.

ШАРА

На улице сейчас замечательная погода, а вот в стенах ДИИТа – напряженка. Студенты, бегая с одного этажа на другой, стараются спихнуть с рук перфокарты, как залежавшийся товар на прилавках. Но и во время этого нелепого периода можно услышать немало веселых и курьезных историй. Вот одна из них: «Сессия. Идет экзамен. Группа заходит в аудиторию, преподаватель просит открыть студентов форточку, мол душно очень. Паренек спешит исполнить просьбу экзаменатора.

Профессор говорит, улыбаясь: «Вот и ваша шара залетела, сдавайте зачетки».

Тут приоткрылась дверь, заходят два опоздавших студента. Преподаватель предлагает им закрыть

окно и при этом добавляет: «Вот и все, шара вас покинула. Все могут быть свободны, а вы, уважаемые, останьтесь!».

Вот такой случай рассказал мне знакомый. А вам я хочу пожелать не терять самообладания и чувства юмора во время сессии. Ни пуха, ни пера!

Мария Тюрникова, 521 гр.

За підрахунками вчених всього півхвилини веселого сміху привірюється до 45 хвилин спокійного відпочинку. Невимущим вибух сміху рівний трьом хвилинам занять аеробікою, а 10 терлих усмішок – 10 хвилинам інтенсивного бігу. Сміх ще корисний тим, що в легені надходить в 3 рази більше повітря, стимулюється кровообіг, травлення, обмін речовин, робота мозку. Відбувається очищення організму від шкідливих речовин.

Засновник – Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені В. Лазаряна
Адреса редакції: 49010, м. Дніпропетровськ, вул. Академіка Лазаряна, 2, к. 1201

Редакція: Корженевич І.П. – головний редактор, Полішко Т.В. – редактор, Швайка О.О., Николаенко О.В.
Оформлення: Кушнір А.В., Пасєвська Н.В., Ангеловський Ю.Л., Медведєва Я.О.
Контактні телефони: 47-19-66, 9-65 (ДІІТ)
E-mail: dii2000 @ a-teleport.com

Свідчення про реєстрацію ДІІ №1071 від 27.08.2003 р.
Газета виходить щомісячно українською і російською мовами
Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції

Номер набрано і зверстано у редакції, надруковано в рекламно-видавничому відділі ДІІТу. Make: газети розташовано на сайті: www.dii.dp.ua
Газета випускається на благодушних засадах, розповсюджується безкоштовно
Тираж 1000 примірників